

"De Zweedse meubelzaak"

Die middag, op een parking in Gent...

Ik draai de sleutel een kwartslag om en het zachte gebrom van de motor verstomt. Zwijgend staar ik voor me uit. De leegte van de kofferruimte van de Volvo V50 staat in schril contrast met de overvolle ruimte waarin ik me straks moet begeven. Het feit dat ik naar parking -2 van deze Zweedse meubelzaak moest manoeuvreren, voorspelt weinig goeds. Onwillekeurig begint de melodie van Mission Impossible zich een weg naar mijn hersenen te zoeken. Ik raap al mijn moed bijeen, open het portier en druk de startknop van mijn stopwatch in. Hier gaan we!

Diagonaal kruis ik de parking tot aan de roltrap richting ingang. En daarna nog een roltrap. En nog een. En dan een laatste roltrap. Spiedend van links naar rechts flitsen mijn ogen op zoek naar iets wat mij kan leiden. Onmogelijk. De mensenmassa, gaand van op koopjes beluste ouderparen tot zullen-we-nog-eens-naar-den-Ikea-gaan-?-gezinnetjes, beletten mij elke vorm van oriëntatie. Noodgedwongen volg ik het pad dat blijkbaar richting showroom gaat. Een zweem van parfum en decibels komt me tegemoet. Dit vraagt om plan B!

In de eerste afdeling, we zullen het algemeen meubilair noemen, rep ik me naar de infostand.

Stijn: "Goeiedag, ik ben op zoek naar dit, dit, dit en ook nog wat van dat (toont blaadje papier waar alles netjes opstaat)"

Verkoopster: "Oei, sorry meneer, maar daarvoor moet u in de afdeling hüppeldepüp zijn"

Stijn (met een meewardend gezicht): "Men had me nochtans expliciet naar u doorverwezen....(leest naamkaartje), Jeanne!"

Jeanne (me onderzoekend aankijkend): "Allé dan!" en ze drukt zenuwachtig een aantal toetsen op haar computer-pc in.

Een printer begint te zoemen en spuwt enkele bladzijden uit. Jeanne:

"U kan alles afhalen in het magazijn, de gangen staan genoteerd."

Stijn: "Super, iemand als u zou onmiddellijk gepromoveerd moeten worden! Kan u me nog de kortste weg richting magazijn tonen?"

Jeanne: "Tuurlijk, u volgt de....LINKS... en dan neemt u ..... RECHTS.....RECHTS ..... en dan direct na.....LINKS"

Ik rep me een weg tussen de massa, neem enkele shortcuts, verover een leegstaande winkelkar, laad alle pakken netjes op de kar en sprint richting kassa. Daar wacht opnieuw een hindernis in de vorm van 734 wachtende mensen. Mijn ogen flitsen van links naar rechts en zien een half-verdoofd kassalichtje in de uiterste hoek. Zonder argwaan te wekken struin ik nietsvermoedend tot aan de helemaal leegstaande kassa. Geen zelfscan of een kassa die enkel peseta of Griekse drachmes aanvaardt, hoe bestaat het? De vriendelijke dame toont me de ordinaire bancontact en ik kan mijn geluk niet op. Een blik op de stopwatch toont me dat er, 3 Slätthülts 4 Pax Blätters en wat Knöttflöps later, 9 minuten 53 seconden verstreken zijn. Als dat geen record is! En niks te vroeg want er begint al een kleine allergische Ikea-reactie op te komen in de vorm van licht geïrriteerd huidweefsel. De kofferruimte van de V50 doet goed dienst, ik ben voorbereid

gekomen!

Ik draai de parking af richting R4 waar ik verkwistend gas geef. Zo verkwistend blijktbaar dat een politiepatrouille me opmerkt. Ik parkeer en draai het venster naar omlaag.

Agent: "Dag meneer, waar willen we zo snel naartoe?"

Stijn: "Ik moest van mijn vrouw naar Ikea", en wijs hem het bouw pakket Nyvöll-ladenkast aan.

Agent (met een samenzweerderige blik): "Prettige dag nog!"

Ik rij de R4 terug op terwijl het Mission Impossible-anthem plaats maakt voor Hotel California van de Eagles. Een grote glimlach verschijnt.... het leven kan soms mooi zijn!

© mei 2017, Scampi, BasicPublishing.nl